

VŠEM BRATŘÍM A SESTRÁM

KOINONIE JAN KŘTITEL

Č.j. 03/13/PAS

Dopis k době postní

*„A tak se budu raději chlubit slabostmi, aby na mně spočinula moc Kristova.
Proto rád přijímám slabost, urážky, útrapy, pronásledování a úzkosti pro Krista.
Vždyť právě když jsem slab, jsem silný.“
(2 Kor 12,9b-10)*

Kristus vstal z mrtvých!

Milí bratři a sestry,

v životě nám Pán dává zakusit naši slabost. Doba postní nám připomíná, že jsme křehcí a ve všem na Pánu závislí. Nejčastějším a možná nejzákladnějším pokušením je se domnívat, že všechno zvládneme sami. Ve skutečnosti tomu tak není. A tak nám životní zkoušky připomínají naši pravou přirozenost, tj. přirozenost tvorů, kteří musejí být podepíráni Tím, kdo nám dal a dává život.

Objevit naše limity však není důvodem k zoufalství, nýbrž je to poselství naděje, protože jediné tak se nám otevírá konkrétní možnost přijetí spásy, kterou nám zdarma nabízí Otec tím, že nám posílá Ježíše. Proto si Pavel troufá věřící vyzvat k tomu, aby se chlubili svými slabostmi, neboť ty jsou znamením spásy, která je nám darována. Nacházení zalíbení ve vlastních slabostech je proto asketickou a mystickou cestou, po níž jsme povoláni jít. Je to způsob jak dosvědčit moc Ducha, který v nás žije, osvobozuje nás z otroctví a od úzkosti omezení a nasměrovává nás na tajemství vykoupění a oslavení.

Vítězný život neznamena nepřítomnost omezení, ale jeho překonání důvěrným přilnutím k Tomu, jenž žije navždy. Všechno tudíž snášíme pro Ježíše, nikoli pasivně a rezignovaně, ale v každé situaci dokazujeme, že máme od Něho sílu. Když jsme slabí, to je moment, kdy objevujeme tu opravdovou sílu. Naší skutečnou silou je Ježíš. Jako komunita tohoto Ježíše, který dává svoji sílu, zakoušíme a setkáváme se s Ním v bratrské jednotě a v daru přátelství. Když jsme slabí, tak musíme jít za tím, co nás činí silnými: být Koinonií.

V této době postní kromě závazků, které si bude chtít každý dát a které každá Oáza či Realita indikuje v duchu církevní tradice, přijmeme výzvu biblického úryvku určeného Korintským: uchovat si postoj důvěry a vděčnosti při hledání toho, co nás činí silnými, totiž jednoty. Odložme všechno to, co nás může rozdělovat a vytvářet nedůvěru; přimkněme se k tomu, co nás sjednocuje, usilujme o prospěch celého komunitního těla. Modlitba ať překypuje vděčností, díkyvdáním a prohlášením víry, mluvení ať je důvodem k povzbuzování a jednání ať je ve znamení snahy o přátelství s bratrem. Každodenní a komunitní život nám zajisté neopomene nabídnout mnohé příležitosti k tomu, abychom postoupili na této cestě vpřed.

Ať v naší slabosti vždy přebývá moc zmrtvýchvstání!

Plzeň-Valcha, 8. února 2013

P. Alvaro Grammatica
generální pastýř